

LIDIA KULIKOVSKI – UN OM DE CULTURĂ ȘI UN COLEG DE GENERAȚIE

*Ion HADÂRCĂ,
poet, om de cultură și politician*

Stimată doamnă Lidia Kulikovski, profitând de prezența mea în spațiul binecuvântat al Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu” de care îmi sunt legate multe amintiri frumoase, unite într-o colaborare strânsă împreună chiar cu dumneavoastră ca animator al mai multor evenimente culturale, de care ne-am bucurat cu toții – orașul, intelectualitatea, comunitatea noastră, – țin să vă aduc în mod special omagiul meu personal, omagiul familiei mele, deoarece cu toții ținem cu mult drag la Dvs. Astfel, îmi exprim deosebita bucurie că vă cunosc, v-am cunoscut, dar și pentru faptul că am activat împreună. Sunt mândru și am o satisfacție intelectuală având un contemporan Om de cultură, un coleg de generație, de talia Dvs.

Acum, venind aici și trecând în revistă multe din activitățile noastre comune, am gândit ce-ar fi și cum aș putea eu să caracterizez prin câteva definiții, și primul lucru care mi-a venit în gând și cred că asta ar fi absolut justificat, și pe merit, și nu ar fi deloc exagerat să vă spun că ceea ce ați făcut

dumneavoastră cu bibliotecile publice, în primul rând cu BM „B.P. Hasdeu”, este similar reformei ctitoricești care a făcut-o regretatul Nicolae Costin cu referință la „Străzile Chișinăului”, o reformă radicală, în spirit național, de readucere, de reidentificare a ceea ce suntem noi și ceea ce ar trebui să fie Chișinăul nostru ca o capitală autentică al celui de-al doilea Stat Românesc.

Făcând retrospectiva revistei cu toate aceste evenimente de la începutul Mișcării de eliberare națională, îmi exprim recunoștința că ați fost alături de noi, că ați înțeles ideile noastre și le-ați promovat în realitate, pentru că fără carte, fără cultură, nu se poate realiza o renaștere autentică a spiritului, iar semnul cel mai principal al Renașterii este cartea Românească, bineînțeles, și personalitățile

Primul lucru care mi-a venit în gând și cred că asta ar fi absolut justificat, și pe merit, și nu ar fi deloc exagerat să vă spun că ceea ce ați făcut dumneavoastră cu bibliotecile publice, în primul rând cu BM „B.P. Hasdeu”, este similar reformei ctitoricești care a făcut-o regretatul Nicolae Costin cu referință la „Străzile Chișinăului”.

care au trecut prin sălile Bibliotecii Municipale. Iar deschiderea de Filiale de Carte românească cu denumirile județelor au înnobilit lecturile noastre autentice, invitând cititorul fidel să revină la carte, să vină ca niște șuvoaie de râuri setoase de marea cultură românească, pentru că într-adevăr, este o mare cultură marea aceasta, marea Ro-bastră în care se reflectă și chipul drag al dumneavoastră, distinsă Doamnă Lidia Kulikovski.

Deschiderea de Filiale de Carte românească cu denumirile județelor au înnobilit lecturile noastre autentice, invitând cititorul fidel să revină la carte.

Prin aulele universitare, sălile de conferințe au trecut generații întregi, nu numai din generațiile acestea de bibliotecare, pe care noi de fapt le-am cunoscut autentic, până acum, până atunci, până în anii de renaștere, nici nu prea aveam contacte, erau bibliote-

cile rusificate și noi, de fapt, ne concentram pe bibliotecile personale, destul de individuale, iar acum putem vorbi de o generație întregă de oameni dăruiți cărții și asta, în primul rând, datorită dumneavoastră.

Generații de absolvenți universitari, repartizați în toată republica, își amintesc, până în prezent, cu drag de profesorul universitar – dna Lidia Kulikovski.



Beneficiind de generozitatea distinsei doamne Elena Butucel, chiar azi, am intrat în posesiunea unei biobibliografii dedicate distinsului meu profesor cu care ne mândrim, profesorul din anii studenției Nicolae Mățcaș... Și iarăși, pot să spun că și aceasta este un merit al dumneavoastră, coordonatorul acestei minunate colecții bibliografice unde fiecare intelectual al burgului nostru și-ar dori să fie luat în seamă și să beneficieze de o asemenea prezentare largă... din cele pe care cu siguranță vor rămâne. Pe lângă aceste omagii, vreau să vă aduc mărtisorul meu personal – este cartea de traduceri, cu prefața mea, din marele MIZAMI, în felul acesta, făcând o punte peste ani și peste secole împreună cu *Mizami*, care zicea cu aproape o mie de ani în urmă: „Cartea este dată lumii să înalțe omul, mai puternică e lumina cărții decât tronul”.

Aici este puterea și aici este energia tinerească, pentru că eu cred că anume cartea este acea panacee, acel leac de înveșnicire și de tinerețe fără moarte care îl face pe om să creadă în nemurire.

La mulți ani, distinsă Doamnă Lidia Kulikovski!